

ת"פ 25345/05/22 - מדינת ישראל נגד אלי שדה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ע 25345-05-22 מדינת ישראל נ'
שדה(עצור/אסיר בפיקוח)

בפני בעניין:	כבוד השופטת מרב גרינברג המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ליטל שירי
נגד הנאשם		אלי שדה ע"י ב"כ עוה"ד איתי שוחט

גזר דין

אוסרת פרסום פרטי המתלוננות

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות הבאות:
מעשה מגונה בכוח (שתי עבירות) לפי סעיף 348(ג1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן-החוק); **מעשה מגונה (5 עבירות)** לפי סעיף 348(ג) לחוק; **ניסיון למעשה מגונה** לפי סעיף 348(ג) וסעיף 25 לחוק **ומעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 וללא הסכמתה החופשית** לפי סעיף 348(ב) בנסיבות 345(ב)(1) וסעיף 345(א)(1) לחוק.

פרטי כתב האישום

2. בין החודשים אוקטובר 2021 ועד אפריל 2022, היה הנאשם הבעלים של חנות לממכר כלי בית בכפר סבא. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, פנו שש קטינות לנאשם, בבקשה כי ירכוש עבורן מחנות סמוכה לחנותו, סיגריות אלקטרוניות האסורות במכירה לקטינים. הנאשם נעתר לבקשת הקטינות תוך שביצע בהן מעשים מגונים.

כנטען בעובדות האישום הראשון, ביום 13.1.22 בשעה 16:00 הגיעה א.א., קטינה ילידת 2006, לחנותו של הנאשם בבקשה שילווה לה כסף לרכישת סיגריות מהחנות הסמוכה. בתגובה, התקרב אליה הנאשם, אמר לה שהיא יפה, משך אותה לעברו בכוח וחיבק אותה. א.א. ניסתה להשתחרר מאחיזתו, אך ללא הצלחה, עד שהנאשם חדל לחבקה ויצא לעבר חנות הסיגריות, כשכספה בחזקתו. בהמשך, שב הנאשם אל החנות, שם נותרה א.א., ואמר לה כי הכסף שמסרה לו אינו מספיק. אז, סגר הנאשם את דלת החנות, באומרו לה "אף אחד ברחוב לא צריך להסתכל". חיבק אותה ונישקה על לחייה באזור פיה, כשהוא מסיט את מסכת הפנים שעל פניה. לאחר מכן תפס אותה בחזה מעל לבגדיה, יצא שוב את החנות וכששב ועמו הסיגריות שרכש עבורה, חיבקה פעם נוספת, נתן לה את הסיגריות ואמר לה שתשוב כשתרצה שוב לקנות סיגריות, וא.א. עזבה את החנות בעודה בוכה. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירה של **מעשה מגונה בכח**.

כנטען בעובדות האישום השני, בחודש מרץ 2022, בשעות הערב, הגיעה ב.ב., קטינה ילידת 2007, לפתח חנותו של הנאשם. הנאשם הזמין אותה להיכנס, אז לקח הנאשם אותה בידה, הכניסה אל החנות, נגע באזור בטנה והכניס את ידו מתחת לחולצתה. תוך כדי מעשיו נישק הנאשם את ב.ב. קרוב לפיה, בעוד שהאחרונה ניסתה להשתחרר מאחיזתו.

במועד אחר, נגע בישבנה מעל לבגדיה וניסה לגעת בישבנה מתחת למכנסיה ללא הסכמתה. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של **מעשה מגונה בכוח וניסיון למעשה מגונה**.

כנטען בעובדות האישום השלישי, במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום ובחמישה מועדים שונים, הגיעה ג.ג., קטינה ילידת 2007, לחנותו של הנאשם וביקשה כי ירכוש עבורה סיגריות כפי שעשה בעבר. במועד אחר, עת הגיעה לחנות וביקשה מהנאשם כי ירכוש עבורה סיגריות פעם נוספת, הנאשם חיבק אותה בחוזקה וניסה להכניס את ידו מתחת למכנסיה ללא הסכמתה. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירה של **מעשה מגונה**.

כנטען בעובדות האישום הרביעי, בחודש מרץ 2022, הגיעה ד.ד., קטינה ילידת 2007, לחנותו של הנאשם וביקשה כי ירכוש עבורה סיגריות. הנאשם נעתר לבקשתה, ועם שובו לחנות כשהסיגריות בידו, מסר אותה לקטינה ותפס בחזה ללא הסכמתה. הנאשם חדל ממעשיו רק לאחר שד.ד. הסיטה את ידו מגופה ועזבה את המקום. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירה של **מעשה מגונה**.

כנטען בעובדות האישום החמישי, במועדים שונים בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, הגיעה ה.ה., קטינה ילידת 2007, לחנותו של הנאשם וביקשה כי ירכוש עבורה סיגריות, כפי שעשה בעבר. בכל פעם הסכים לאחר שחיבק אותה בחוזקה ללא הסכמתה. במהלך חודש ינואר 2022, בחנות, ניסה הנאשם לגעת בחזה של ה.ה., וכשזו זזה הצדה, יצא מהחנות ורכש עבורה את הסיגריות. עם שובו אל החנות ביקש הנאשם לחבקה ושאל אם יכול לגעת לה בחזה. מסירבה, שאל אותה מדוע היא מסרבת, וכי היא ילדה יפה מאוד ויגע בגופה "רק קצת". או אז נגע הנאשם בחזה של ה.ה. ללא הסכמתה החופשית, מעל הבגדים, וניסה לנשקה, כשהיא קופאת במקומה. הנאשם חדל ממעשיו רק לאחר שנכנס לקוח לחנות. במועד נוסף במהלך התקופה הרלוונטית נישק הנאשם את ה.ה. על פיה חרף התנגדותה. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירה של **מעשה מגונה (שלושה מקרים)**.

כנטען בעובדות האישום השישי, בחודש אוקטובר 2021 ובמועדים נוספים בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, הגיעה ו.ו., קטינה ילידת 2007 לחנותו של הנאשם וביקשה כי ירכוש עבורה סיגריות, כפי שעשה בעבר. הנאשם אמר לה להיכנס לתוך החנות, ואז חיבקה בחוזקה ללא הסכמתה. בהמשך קנה עבורה סיגריות, וכששב אל החנות ומסרן לה, חיבקה בשנית ללא הסכמתה. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירה של **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה שש עשרה וללא הסכמתה החופשית**.

3. ביום 14.9.22 הציגו הצדדים הסדר טיעון דיוני, הנאשם הודה והורשע. עוד הוסכם כי, הפקדה כספית בסך ₪ 15,000 שהופקדה בהליך המעצר תועבר לנפגעי העבירה על חשבון הפיצוי, אשר ליתרה, יטענו הצדדים באופן חופשי.

עיקרי תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם, בן 75, אינו עובד ומתקיים מקצבת זקנה. בשנת 1951 עלה ארצה מלוב, סיים 11 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא בחיל השריון, לאחריו שירות קבע קצר השתלב בשוק העבודה ושמר לאורך השנים על יציבות תעסוקתית. בשנת 2002 פתח חנות טמבור וכלי מטבח, ניהל ועבד בחנות עד ליום מעצרו. על רקע קשייו לעמוד בהוצאות העסק בתקופת מעצרו, מכר את החנות. הנאשם נישא בגיל 28, לבני הזוג שלושה ילדים ושבעה נכדים קטינים. לאחרונה התגרש, גרושתו מפקחת עליו ויחסייהם תקינים. הנאשם שלל משיכה

מינית לקטניות ונערות, עם זאת תיאר כי גורה מינית מהמתלוננות, ושיתף כי בשנת 2018 הורשע בביצוע עבירות מין דומות לעבירות המיוחסות לו כיום, בגין ריצה עבודות שירות אך לא עבר הליך טיפולי בתחום עבירותיו. בהערכת מסוכנותו דאז משנת 2018, עלה כי לא ביטא חרטה על מעשיו, לא היה מעוניין בהשתלבות בטיפול ולא היה מודע למניעים לביצוע העבירה, למצבי סיכון עתידיים ולנזק שנגרם לקורבן. ההתרשמות אז הייתה כי מרכז בעצמו ובנזק שייגרם לו ולבני משפחתו ככל שידעו אודות ההרשעה אם כי מסוכנותו הוערכה כנמוכה. באבחון הנוכחי, הכחיש את המעשה שבו הורשע, והסביר כי הודה בהליך הקודם עקב חששו שייגזר עליו מאסר. בזמנו אף לא שיתף את בני משפחתו.

אשר לעבירות תיק דנא- התרשם שירות המבחן כי אין מדובר בהודאה כנה, הנאשם ביטא חרטה מילולית והתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו. למעט הודאתו בחיבוק אבהי, הכחיש את כל המיוחס לו ושלל אלמנטים מיניים וכוחניים בהתנהלותו. לדבריו, הקטינה א.א. השפיעה על כל חברותיה להתלונן נגדו לאחר שסירב לקנות להן סיגריות. שירות המבחן התרשם מעיוותי חשיבה ובהם ייחוס הדדיות, קווי אישיות נרקיסטיים, וקושי לראות את החלקים המיניים בביצוע העבירה, תוך ששלל נגיעה באיבריהן המוצנעים. לדבריו, אינו רואה מצבי סיכון עתידיים. עוד על התנהגויות מטרידות באשר לקטניות ונערות נוספות, כשלדבריו נהג לנשק לקוחות-נערות בראשן, והרושם הוא כי הנאשם מרוכז בנזק שנגרם לו ולבני משפחתו ואינו מחובר לחומרת התנהגותו והשלכותיה. במסגרת הליך המעצר שולב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן, התמיד להגיע למפגשים ושמר על הכללים אך עלה רושם כי לא נתרם ממנו, אוחז בעמדות נוקשות שלא השתנו, ואף שלל צורך בהמשך טיפול. נוכח עמדותיו אלו הוערך כי הפרוגנוזה להצלחת טיפול ייעודי היא נמוכה. לפיכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית.

ראיות המאשימה לעונש

5. תסקיר נפגעת עבירה - המתלוננת א.א. (האישום הראשון לכתב האישום)

מתסקיר קורבן עבירה בעניינה של המתלוננת א.א. מושא האישום הראשון עולה כי הנפגעת, קטינה בת 16.5, במועד המעשים בת 15. בתסקיר תוארו בהרחבה השלכות הפגיעה על חייה, א.א. שהייתה, טרם המעשים, נערה חברותית, פעילה ועצמאית הפכה לנערה מפוחדת, עצבנית הממטטת במפגשים חברתיים. המתלוננת מתקשה לתת אמון בסובבים לה וחווה עוררות פיזית מוגברת המתבטאת בדריכות וקשיי הירדמות. הוריה תומכים בה, אך תיארו כי השלכות הפגיעה על התנהלות בתם יוצרת מורכבות עבורם והם לומדים כיצד להתמודד עם המציאות שנכפתה עליהם. את התסקיר בחרו עורכותיו לסיים בציטוט מדבריה: "הייתי בעולם ורוד וזה משך אותי לעולם שחור. הסתובבתי בעולם שנתפס כטוב וכעת העולם שחור".

6. הצהרת אביה של המתלוננת ו.ו. (האישום השישי לכתב האישום)

אבי המתלוננת תיאר כי מעשיו של הנאשם פגעו בתחושת הביטחון של בתו, וכי הובילו לרגרסיה במצבה הנפשי, מאחר והציפו בה זיכרונות של הטרדה מינית קודמת שעברה בילדותה. אשר למחלוקת בין הצדדים בדבר המשקל שיש לדברי האב, דעתי כדעת המאשימה. בהתאם לסעיף 18(ג) לתקנות זכויות נפגעי עבירה, תשס"ב-2002, קמה לקטנים הזכות להשמיע את קולם, גם באמצעות הוריהם, ולהתחשב בדבריהם בשלב גזירת דינו של נאשם. בענייננו, מדובר בהצהרה תמציתית שמתייחסת בעיקר להשלכות המעשים על מצבה הרגשי והנפשי של נפגעת העבירה, בתו של המצהיר, דבריו נכתבו בכאב ומתוך התרשמות ישירה, לפיכך יש מקום להתחשב בהם.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה, עו"ד יסמין שביט, עמדה על חומרת עבירות מין המבוצעות בקטינות, ועל הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, ובהם שמירת גופן ונפשן של המתלוננות הקטינות, זכותן לשמירת האוטונומיה על גופן, פרטיותן, כבודן ובטחונן. לשיטתה, ריבוי הקורבנות, גילן הצעיר, וחומרת המעשים מלמדים על פגיעה ברף גבוה. עוד ציינה לחומרה, כי ניצל את תמימותן של הקטינות שביקשו להסתייע בו לקנות סיגריות, כמו גם את פער הגילאים ביניהם ויחסי הכוחות, באופן שאפשר לו לשלוט בסיטואציות בהן שהו הקטינות בחנותו. המאשימה עמדה על ההשלכות ההרסניות ארוכות הטווח של עבירות מין על קטינות המחייבות הליכי שיקום ממושכים ומורכבים והפנתה לתוכן התסקיר השלילי, ולסעיף 355 בחוק הקובע עונש מזערי בגין ביצוע עבירות המין בהן הורשע הנאשם. המאשימה עתרה לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום הנע בין 10-24 חודשי מאסר. עוד הפנתה לעברו הפלילי (תע/1 ועותק גז"ד) לצד הודאתו, חיסכון בהעדת המתלוננות ובזמן שיפוטי ועתרה לעונש כולל של 4.5 שנים, מאסר על תנאי ופיצוי. עוד הגישה אסופת פסיקה התומכת בעתירתה העונשית.

8. ב"כ הנאשם, עו"ד איתי שוחט, עתר לקביעת מתחם ענישה מתון יותר, וסבור שעמדת המאשימה לא נותנת משקל מספק להודאת הנאשם, לכך שהורשע בעבירות מעשה מגונה ברף שאינו חמור, ייתור העדת המתלוננות, לגילו המתקדם ולמגבלותיו הרפואיות (סיכום רפואי סומן נ/1). עוד נטען כי לאורך חייו ניהל אורח חיים שומר חוק, הציג אישורים על שירות צבאי ועיטורים שקיבל בגין השתתפותו במלחמות (נ/2), ב"כ הנאשם אישר שתסקירו אינו טוב אם כי בניגוד להרשעתו קודמת, ההליך המשפטי הנוכחי מהווה גורם מרתיע עבור הנאשם, בעיקר בשל מודעותם של בני משפחתו להליך הפלילי. עוד ביקש להתחשב בכך שמדובר במאסרו הראשון, ובגילו המבוגר והפגיעה הקשה של המאסר הצפוי על מצבו הבריאותי. עוד הפנה לפסיקה, כשלדבריו בתיקים דומים נגזרו עונשי מאסר מתונים.

9. **הנאשם בדברו האחרון**, בעל פה ובכתב (נ/3), סקר את נסיבות חייו ומשפחתו, הבהיר כי נטל אחריות על מעשיו, נהג בחוסר מחשבה ומצר כי גרם למתלוננות נזק נפשי בלתי נסבל. עוד סיפר, כי ילדיו כועסים עליו ואשתו התגרשה ממנו, וכי נותר לבד ללא פרנסה וחולה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

10. עתירת המאשימה לעונש ראוי אינה פוטרת את בית המשפט מקביעת מתחם ענישה הולם. על בית המשפט לבחון את מתחם הענישה, המהווה קביעה נורמטיבית בדבר האיזון הראוי שנקבע על ידי המחוקק (דברי כב' השופט י.אלרון, ע"פ 6197/20 **מדינת ישראל נ' גולאני**, פסקה 16 (28.11.2021), ע"פ 2524/15 **שפנוביץ' נ' מדינת ישראל**, 8.9.2016).

11. הנאשם הורשע בשישה אישומים שונים, עתירת המאשימה לסיווג מעשיו השונים כלפי מתלוננות שונות ל"אירועים" נפרדים, קביעת מתחם נפרד לכל אירוע וקביעת עונש כולל למכלול האירועים מקובלת עליו ומתיישבת היטב עם מדיניות הפסיקה (ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל**, 29.10.2014). הנאשם פגע במתלוננות שונות, במהלך תקופה של כחצי שנה, דפוס הפעולה דומה אך אינו זהה לחלוטין, משכך ישנה

הצדקה לקביעת מתחם ענישה נפרד לכל אירוע שיבטא נכונה את נסיבותיו (ע"פ 1228/17 מדינת ישראל נ' שנהר, פסקה 22, 3.10.2017; ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 21-22 (4.12.2013)).

12. על החומרה הרבה הגלומה בפגיעה מינית בקטינים ותוצאותיה הכואבות נכתב רבות, "חילול כבוד האדם, ניצול התמימות, האמון..ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, הצלקות הנפשיות העמוקות הנחרתות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף במסגרות החיים השונות, הזוגיות, החברתיות, האישיות ואחרות-כל אלה הם אך מקצת הטעמים לחומרתן היתרה של עבירות המין המבוצעות בקטינים" (ע"פ 6690/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (10.3.08)). מעשי הנאשם פגעו באופן ממשי בערכים של שלמות גופן, כבודן ופרטיותן של הקטניות, זכותן לאוטונומיה על גופן ותחושת בטחונן האישי.

13. עוד עמדה הפסיקה על הצורך במדיניות ענישה מרתיעה ומחמירה בעבירות ממין דא, תוך ביכור עקרונות הגמול וההרתעה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, ועל חשיבות ההגנה על שלומם וכבודם של קטינים: "מדיניות הענישה בעבירות אלו ראוי לה, ככלל, כי תהא מחמירה, באופן שיבטא את הנזקים המשמעותיים הנגרמים לנפגעים ממנה, ובהתחשב, בין היתר, בשיקולי ענישה נוספים, בהתאם לנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה... בית משפט זה עמד לא אחת על החשיבות הרבה שבהגנה על שלומם וכבודם של קטינים, כמו גם על הצורך להגיב בחומרה ולהעביר מסר ענישתי ברור, מקום בו מבוצעות עבירות מין כלפי קטינים, תוך ניצול תמימותם וחולשתם... עוד נפסק כי שיקולי גמול והרתעה מחייבים החמרה בעונשם של עברייני מין, קל וחומר בעונשים של עברייני מין המבצעים עבירות בקטינים" (ע"פ 1965/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 74 (17.8.16)).

[ראו גם ע"פ 30/15 פלוני נ' מדינת ישראל (20.4.16); ע"פ 5143/15 פלוני נ' מדינת ישראל (31.01.16); ע"פ 1263/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.05.16)]. עוד נזכר בהקשר זה את הוראת סעיף 355 לחוק המורה על הטלת עונש מזערי על עברייני מין ש"לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו" (רלוונטי לאישומים ראשון, שני ושלישי).

14. נסיבות מעשיו של הנאשם חמורות. הנאשם אימץ לעצמו דפוס פעולה מגונה, כשניצל באופן מתוחכם ולצרכי גירוי וסיפוק מיני, את בקשות הקטניות להעזר בו לקניית סיגריות בחנות הסמוכה. עוד ניצל את פניית אליו בחנותו, במגרש הביתי שלו, ובשעת כושר בה נותרו עמו ביחידות, ביצע בהן מעשים מגונים בניגוד להסכמתו. את המעשים ביצע בהזדמנויות שונות, בשש קטניות שונות, בגילאים 14-15, ובמהלך תקופה של כחצי שנה. הנאשם לא בחל באמצעים, חלק מהמקרים ביצע תוך שימוש בכוח ועל אף התנגדותו, לעיתים, גם לאחר שביצע את זממו, לא הרפה ושחרר את הקטניות, אלא שב ופגע או ניסה לפגוע בהן, ללמדנו כי לא הצליח לספק את יצרו ולשלט בו. האישומים הראשון והשני הם החמורים יותר, במסגרת האישום הראשון, ביקשה הקטינה א.א כי ילווה כסף לסיגריה, בתגובה התקרב אליה, משך אותה לעברו בכח, הותירה בחנות, וגם לאחר ששב, לא הרפה. הנאשם סגר את דלת החנות, חיבק ונישק אותה באזור פיה, תפס בחזה מעל לבגדיה, יצא מהחנות וכששב והסיגריה בידו, חיבקה שוב והקטינה עזבה בוכיה. מדובר במעשים שבוצעו תוך שימוש בכח, במספר מקטעים, כשהמתלוננת לכודה בחנותו ונתונה לחסדיו. הנזק החמור שנגרם לא.א. פורט בהרחבה בתסקירה, צלקות המעשים נצרבו בנפשה והשפיעו לרעה על כל תחומי חייה, דרכה לריפוי והשבר והכאב

שנגרמו לה, ארוכה. הקטינה ב.ב. נקלעה לחנות מסיבה דומה, הנאשם הזמין אותה להכנס, נגע באזור בטנה והכניס את ידו מתחת לחולצתה תוך שהוא מנשקה קרוב לפיה והקטינה מנסה להשתחרר מאחיזתו. במסגרת האישומים הנוספים, פעל בדפוס דומה, את ג.ג. חיבק בחוזקה וניסה להכניס ידו מתחת למכנסיה, לד.ד. תפס בחזה וחדל ממעשיו רק לאחר שהסיטה ידו מגופה, את ו.ו., קטינה מתחת לגיל 16, הכניס לחנות וחייבה בחוזקה ושב וחייב לאחר שרכש עבורה סיגריה. עניינה של הקטינה ה.ה. (אישום חמישי) שונה במקצת, הקטינה פנתה אליו במספר הזדמנויות, ובכל פעם, רכש את הסיגריה עבור חיבוק ללא הסכמתה. בפעם האחרונה, ניסה לגעת ומשסירבה שב וביקש לגעת "רק קצת" וחדל רק לאחר שנכנס לחנות לקוח.

15. צודק ב"כ הנאשם בציינו, כי חלק מטיב המעשים אינם ברף עליון של חומרה, אך בכל אלו אין כדי להפחית מעוצמת הכאב והשבר שאחז במתלוננות, וערעור חוסן הנפשי. הנאשם גרם במעשיו נזק משמעותי לקטינות, בכך מודה אף הנאשם במכתבו (נ/3) שעומד על הנזק הנפשי "הבלתי נסבל" כהגדרתו שגרם לקורבנותיו. עוד יעידו על כך תסקירה של המתלוננת א.א. ותצהיר אבי המתלוננת ו.ו., אף משלא הוגשו תסקירים או תצהירים על ידי המתלוננות הנוספות, הרי שפגיעה בהן טבועה מעצם טיבה (ע"פ 8671/17 פלוני נ' מדינת ישראל (29.4.18)).

16. בחינת מידת פגיעת מעשי הנאשם בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי היא ברף הגבוה. טיבם הפיזי של המעשים אינו ברף מחמיר אך נסיבותיהם, ריבויים, פער הכוחות והגילאים בין הצדדים וניצולן הבוטה של המתלוננות והנזק שנגרם וצפוי להן, יישקלו לחומרה.

מדיניות הפסיקה הנוהגת

17. מנעד הענישה בעבירות המין הוא רחב ותלוי בין היתר בסוג העבירה, משכה ונסיבותיה, רף החומרה, גיל הקורבן ומיהותו (ע"פ 2751/14 פלוני נ' מדינת ישראל (20.9.15); ע"פ 4583/13 סץ נ' מדינת ישראל, פסקה 59 (21.9.15)). בענייננו, המדובר בששה אירועים שונים, שיש לקבוע בעניינם מתחמים נפרדים, ובהמשך, כהוראת סעיף 40(ב) לחוק, להשית בגינם עונש כולל. בקביעת עונש בגין מספר אירועים נתון לבית המשפט שיקול דעת רחב, אין מדובר בחיבור פשוט של העונשים הראויים בגין האירועים השונים לכדי עונש אחד, עם זאת, מורנו המחוקק, להקפיד כי יישמר היחס ההולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין תקופת המאסר שתושט על הנאשם (ע"פ 2626/13 אל צופי נ' מדינת ישראל, פסקה 15 לפסק דינה של כב' השופטת נאור ז"ל (6.1.2015)). ועוד מורה הפסיקה, כי במקרים שבהם הורשע נאשם במסכת של מעשים פוגעניים כלפי קורבנות שונים, "אל לנו להקל ראש גם במעשים המצויים ברף 'נמוך' של חומרה ביחס למעשים מסוגם. אלו כאלו מחייבים מסר תקיף הבא לידי ביטוי בענישה מחמירה" (ע"פ 519/19 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 12, 5.2.2019, להלן- ע"פ 519/19).

אשר לעבירה של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) נקבע מתחם ענישה הנע בין 6-12 חודשים מאסר (ראו רע"פ 6300/16 שנאן נ' מדינת ישראל, 18.8.16; רע"פ 5205/15 טנוס נ' מדינת ישראל, 9.8.15; רע"פ 6683/13 ניסנוב נ' מדינת ישראל, 5.1.14; עפ"ג (מח-מרכז) 51088-11-19 טאקליטאמי נ' מדינת ישראל; ע"פ (מח-מרכז) 42460-03-13 ינקלביץ' נ' מדינת ישראל; ועפ"ג (מח-מרכז) 2338-09-12 קריסי נ' מדינת ישראל).

אשר לעבירה של מעשה מגונה בכח לפי סעיף 348 (ג1) לחוק, בעניינה חלה הוראת סעיף 355, בהנתן נסיבות המעשים (אישום ראשון ושני) ומשלא מדובר בהפעלת כח ואלימות ברף גבוה נקבע מתחם ענישה שנע בין 8-18 חודשי מאסר.

במסגרת האישום השישי הורשע הנאשם בביצוע מעשים מגונים בקטינה ילידת 2007, שגילה במועד ביצוע

העבירות היה מתחת לגיל 16 (סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) וסעיף 345(א)(1) לחוק) מדובר בקטינה כבת 15 במועד ביצוע המעשים, רף המעשים (חיבוק) אינו גבוה. חלה בעניינו הוראת סעיף 355 (עונש מינימום של 2.5 שנים), לאחר שבחנתי את נסיבות המעשים, הוראת סעיף 355 ומדיניות הענישה, נקבע מתחם שנע בין **10-24 חודשי מאסר**.

18. עוד אפנה לפסיקה שבה נדונו נאשמים בגין צבר מעשים מגונים לעונש מאסר כולל: בע"פ 7474/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.7.2020) נדחה ערעור המערער, בן 70, שהורשע בביצוע עבירות מעשים מגונים בשלוש קטינות שטרם מלאו להן 14 שנים ובקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים. בין היתר ליטף את חזה של אחת הקטינות, נישק על פיה והחדיר לשונו לפיה של קטינה אחרת, ליטף את ישבנה וחזה והתחכך עם איבר מינו באיבר מינה של קטינה נוספת, בעודם לבושים. הנאשם ניצל את מעמדו כרב ואת התלות שפיתחו בו הורי הקטינות. למערער עבר רלוונטי בעבירת מעשה מגונה בכוח, נדון למאסר בן 4 שנים; בת"פ (מח' ת"א) **מדינת ישראל נ' חסן** (26.6.2016) הורשע נאשם בריבוי עבירות (13 אישומים) בעבירות מין שעיקרן מעשים מגונים, חלקן כלפי קטינות, ביניהן קטינות שגילן פחות מ-16 שנים. בית המשפט קבע מתחם ענישה לכל אישום בנפרד על פי מידת חומרתו, הנאשם, ללא עבר, נסיבות חיי מורכבות, נדון למאסר בן 5 שנים; בת"פ (מח' ב"ש) **מדינת ישראל נ' שמש** (24.1.2017) הורשע נאשם בריבוי עבירות מעשים מגונים בקטינים, תלמידי כיתתו, במסגרת תפקידו כמחנך, שבשיאם מישש ונישק את איבר מינו החשוף. במסגרת הסדר הטיעון הגבילה התביעה את עתירתה העונשית לארבע שנות מאסר וענישה נלווית. לכל אחד מהאישומים נקבע מתחם ענישה הנע בין 24-48 חודשי מאסר. הנאשם, ללא עבר, נדון למאסר בן 36 חודשים; הסניגור הפנה, בטיעונו, לפסיקת בתי משפט שלום בגין אירוע בודד של מעשה מגונה בקטינה שנגזרו בה עונשים מתונים, חלקם אינם כוללים מאסר ממש. עיינתי בכולם, נסיבותיהם שונות, בחלקם התקבלו תסקירים חיוביים, והנאשמים שולבו בטיפול ייעודי (ת"פ (שלום ים) **מדינת ישראל נ' גונן** (2.4.2019); ת"פ (שלום כפ"ס) **מדינת ישראל נ' א.ב.** (27.12.2017)). אשר לע"פ 519/19 שבו תלה הסניגור יהבו, המדובר במשיב ללא עבר, שעבר הליך טיפולי אינטנסיבי, בית המשפט העליון מצא את עונשו (8 חודשי מאסר) קל יתר על המידה וסוטה סטיה משמעותית מהעונש הראוי, וכי ניתן משקל יתר לשיקולי השיקום, והחמיר את עונשו של המשיב ל-15 חודשי מאסר, מבלי למצות עמו את הדין. אין הנדון דומה לראיה.

19. **לאחר שבחנתי את נסיבות מעשי הנאשם וריבויים, פגיעתו המשמעותית בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי, לקבוע את מתחם עונש כולל הנע בין 30-60 חודשי מאסר.**

קביעת העונש המתאים לנאשם

20. הנאשם שבפניי, בן 75, בעל משפחה, אב לילדים וסב לנכדים, ניהל לאורך השנים אורח חיים נורמטיבי, עבד בחנות כלי בית שבבעלותו וללא עבר פלילי. בשנת 2018 הורשע במסגרת ת"פ 30365-10-17 בביצוע מעשה מגונה בקטינה בת 7.5 (גזר דיני מיום 11.6.2018). נסיבות המקרה מזכירות מאד את המקרה שבפנינו, המעשה בוצע בחנותו, הנאשם שהכיר את אמה של הקטינה, קרא לה כשעברה ליד חנותו להיכנס, סגר אחריה את הדלת ונגע בה במקומות שונים, לבסוף נתן לקטינה 10 ₪ ואמר לה ללכת לקנות גלידה. הנאשם נדון במסגרת הסדר טיעון, על רקע קשיים ראייתיים, לעונש מקל של חודשיים עבודות שירות. מהערכת המסוכנות שהתקבלה בעניינו, עלה קושי להודות וחוסר תובנה לבעיה ממנה סובל. בגזר הדין, מצאתי, שלא בלב קל, לאשר את הסדר טיעון ונתתי משקל נכבד לעברו הנקי וגילו המבוגר, המעשים שבגינם הורשע בתיק זה מעידים כי לא היה בגילו המבוגר כדי להפחית מסוכנותו, אדרבא, מסוכנותו הלכה וגדלה. עוד הצהיר

הנאשם בדבריו לעונש אז, כי מתכוון למכור את חנותו, הצהרה שהתבררה כשיקרית, הנאשם המשיך לנהל את חנותו ולבצע בתוכה, במוסתר מעין אדם, מעשים מיניים בקטניות. גם ממרחק זמן, כשהתייחס הנאשם לתיק זה במסגרת תסקירו, הכחיש את המיוחס לו וטען כי הודה מאחר שחשש ממאסר, נראה כי לא למד ממנו דבר, עוד מתחזור, לדאבון הלב, כי העונשים שהוטלו עליו לא הרגיעוהו.

21. התסקיר שהתקבל בעניינו שלילי ומלמד על עיוותי חשיבה, התכחשות לבעיות מהן סובל וחוסר רצון לטפל בהן. במכתבו (נ/3) מספר הנאשם בכאב על המחירים המשפחתיים והבריאותיים שמשלם בגין הסתבכותו בתיק זה, בניגוד לתיק הקודם שהוסתר מהמשפחה, בתיק זה משפחתו מודעת למעשיו, ילדיו כועסים עליו ואשתו התגרשה ממנו (אם כי, לדבריו, גירושים פורמליים). עוד אתן משקל להודאתו שיטתה את העדת המתלוננת וחסכה בזמן שיפוטי. הנאשם לא הופנה להערכת מסוכנות מינית אך ברי כי כלל נתוניו מעידים על מסוכנות מינית ממשית.

22. נוכח נתוני הנאשם, עבר פלילי דומה, חוסר מוטיבציה טיפולית וסיכון להישנות עבירות, בצירוף שיקולי הרתעת היחיד והרבים, ראוי היה, כעתירת המאשימה, למקמו בחלקו העליון של מתחם הענישה. עם זאת, אתחשב בגילו המבוגר, מצבו הבריאותי והודאתו ואמקמו במרכז.

23. **אשר לפיצוי המתלוננת** - כידוע, הפיצוי הקבוע בסעיף 77 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, הוא פיצוי אזרחי במהותו ותכליתו שיפוי הנפגע על הנזק והסבל שנגרמו לו. מדובר בפיצוי ראשוני בלבד, הנפסק בהתאם להתרשמותו והערכתו של בית המשפט, על-פי נתונים המובאים בפניו בלא הוכחת נזק מדויקת. עוד נבהיר כי ההלכה הפסוקה קבעה שבקביעת גובה הפיצוי אין להתחשב ביכולתו הכלכלית של הנאשם (ראו, למשל, ע"פ 1287/14 פלוני נ' מדינת ישראל (5.8.2015); ע"פ 6882/14 פלוני נ' מדינת ישראל (11.11.2015)). הנזק שנגרם למתלוננת הוא רב וברי כי משפיע על כל תחומי חייהן והסובבים אותן. הצדדים הסכימו כי הפקדה בסך 15,000 ₪ שהופקדה בהליך המעצר תשמש לפיצוי המתלוננת, ולכך אוסיף פיצוי נוסף.

24. **אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **42 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו 1.5.22 ועד ליום 1.8.22.
- ב. 12 חודשי מאסר לבל יעבור עבירת מין מסוג פשע במשך 3 שנים מיום שחרורו.
- ג. 8 חודשי מאסר לבל יעבור עבירת מין מסוג עוון במשך 3 שנים מיום שחרורו.
- ד. פיצויים למתלוננת בסך כולל של 40,000 ₪ שיחולקו באופן הבא: 10,000 ₪ למתלוננת א.א. (האישום הראשון), ו-ב.ב. (האישום השני) ו-5,000 ₪ לכל אחת מהמתלוננות הנוספות. (ג.ג.ו.ו.). הפקדה בסך 15,000 ₪ שהופקדה בהליך המעצר תועבר לטובת תשלום הפיצוי עם כניסת הנאשם למאסר. מתוכה יועברו 5,000 ₪ למתלוננת א.א. ו-5,000 ₪ למתלוננת ב.ב. היתרה - תחולק בין ארבעת המתלוננות. יתרת הפיצוי (בסך 25,000 ₪) תשולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, ובחלוקה יחסית לכל אחת מהמתלוננות, החל מיום 2.5.23. הפיצויים יועברו למתלוננות או להוריהן על פי פרטים שתמסור המאשימה.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט שבט תשפ"ג, 20 פברואר 2023, במעמד הצדדים.